

293 618 Resourcing People With Quadriplegia to Live Well (Kvadriplejili İnsanların İyi Yaşamaları İçin Kaynak Sağlama)

TOTAL DURATION: 00:21:58

Time in	Time out	Transcription	Translation
00:00:15	00:01:37	<p>Tolga: Merhaba. Kültürel açıdan farklı topluluklardan insanların engelli olarak iyi yaşamaktan bahsettikleri Speak My Language programına hoş geldiniz. Ben Tolga Okay. Multicultural Communities Council of South Australia için çalışıyorum. Söyleşilerimizde kültürel açıdan farklı topluluklardan engelli insanların nerede olurlarsa olsunlar iyi yaşamak için kişisel becerilerini ve toplum kaynaklarından nasıl yararlandıklarını öğreniyoruz. Bu engelli kişiler ve diğerleri aracılığı ile erişilebilir yerler, aktiviteler ve ilgili fırsatlar hakkında bizimle paylaşabilecekleri gerçek hikayeleri, ipuçlarını ve fikirleri paylaşıyoruz. Bugünkü konuğum Order of Australia madalyası sahibi başarılı bir paralimpik atlet olmanın yanı sıra Viktorya da bir engelli hizmet ve destek kuruluşunda yöneticilik yapan Nazım Erdem. Nazım bize Practice Leader olarak görev yaptığı Australian Quadraplegic Association da engellilerin toplum içerisinde aktif bir şekilde yer alıp bağımsız hareket edebilmelerine yardımcı olan mevcut servislerden ve bireylerin bunlardan nasıl yararlanabilecekleri ile ilgili herkese çok yararlı olabilecek Hayat Bizim isimli söyleşiyi paylaşacak. Hoş geldin Nazım.</p>	<p>Tolga: Hello. Welcome to Speak My Language, where people from culturally diverse communities talk about living well with a disability. I'm Tolga Okay. I work for the Multicultural Communities Council of South Australia. In our conversations, we learn how people with disabilities from culturally diverse communities use personal skills and community resources to live well wherever they are. Through these people with disabilities and others, we share real stories, tips and ideas they can share with us about accessible places, activities and related opportunities. Today's guest is Nazım Erdem, a successful Paralympic athlete, Order of Australia medalist and director of a disability service and support organisation in Victoria. Nazım will be sharing a very useful talk, Our Life is Ours, about the services available to help people with disabilities to be active and independent in society and how they can benefit from them at the Australian Quadraplegic Association where he is Practice Leader. Welcome, Nazım.</p>
00:01:37	00:01:38	<p>Nazım: Hoş bulduk Tolga.</p>	<p>Nazım: Thanks, Tolga.</p>
00:01:40	00:01:50	<p>Tolga: Nazım bize önce çalıştığınız kurum olan Australian Quadraplegic Association yani AQA nedir? Biraz bilgi verebilir misin?</p>	<p>Tolga: Nazım, first of all, what is AQA, the Australian Quadraplegic Association, the organisation you work for? Can you give some information?</p>
00:01:51	00:02:20	<p>Nazım: AQA Victoria 1987'den beri olgun toplum olarak kurulmuş. Öyle. Sakat ya da özürlü insanlara yardım olarak kuruldu. Biz herkese kimde fiziksel problem varsa onlara bilgi veriyoruz, yardım ediyoruz, hayatlarını geliştirmek için.</p>	<p>Description: AQA Victoria has been established as a mature society since 1987. That's it. It was founded to help people who are handicapped or disabled. We give information to everyone who has physical problems, we help them, to improve their lives.</p>

00:02:21	00:02:29	Tolga: Anladım. Nazım esas ben kelime olarak Quadraplegic ne demek onu merak ediyorum. Bunu biraz açabilir misin?	Tolga: I see. Nazim, I'm wondering what the word quadraplegic means. Can you elaborate that?
00:02:32	00:03:21	Nazım: Şimdi iki tane cümle var: Quadraplegic diyorlar, bir de Paraplegic diyorlar. Şimdi Quadraplegic: ben 1990'da kaza geçirdim. Boynum kırıldı. Boyun kırıldıktan sonra sinirler kollara ve bacaklara gidiyor. Boynunu kırdıktan sonra o sinirler kopuyor. Sonra kollarında ve bacaklarında zayıflama oluyor. Şimdi Paraplegic olunca onun farkı belini kırdıktan sonra Paraplegic oluyor. Paraplegic demek ki sinirler sadece bacaklara gidiyor. Yani kollar iyi, kollar da problem olmuyor.	Nazım: Now there are two words: Quadraplegic and Paraplegic. To explain Quadraplegic: I had an accident in 1990. I broke my neck. The nerves in the neck go to the arms and legs. After you break your neck, those nerves break. Then arms and legs weaken. When a person becomes a Paraplegic, the difference is that they become a Paraplegic after breaking their back. Paraplegic means that the nerves only go to the legs. So the arms are fine, there are no problems with the arms.
00:03:22	00:03:28	Tolga: Evet. Yani senin durumun da o zaman Quadraplegic olarak adlandırılıyor herhalde değil mi?	Tolga: Yes. So I guess your condition would be called Quadrapraplegic then, wouldn't it?
00:03:30	00:03:30	Nazım: Evet.	Nazım: Yes.
00:03:31	00:03:57	Tolga: Peki kendin çalıştığın bu kurumla tanışman sanırım yine kazadan sonra gerçekleşti değil mi? Sen de birebir bu kurumda bir Rehabilitation zamanı geçirdin ve bazı şeyler yaşadın, servisler aldın. Bunlardan biraz bahsedebilir misin? İlk tanışman nasıl oldu? Neler hissediyordun? Neler yapıyordunuz?	Tolga: Well, I think it was after the accident that you met this organisation that you work for, right? You have also spent time in rehabilitation within this institution and you have experienced some things, you have received services. Can you tell us a little bit about them? How did you first meet? What were you feeling? What were you been doing?
00:03:59	00:05:25	Nazım: Tabii. Ben 1990'da kaza geçirdim. Denize atladım, boynum kırıldı, başım toprağa vurdu. Ondan sonra 10 ay hastanede kaldım. Hastanede Rehabilitation gördüm. Oradayken tabii kollarımı, bir de bacaklarımı hiç hareket edemiyordum. Yavaş yavaş hareket etmeye, iyileşmeye başlıyordum. Ama tabii yine özürliydim. Oradayken Rehabilitation'dayken iki kişi geldi. Yani öyle öyle ziyarete. Ben onlara baktım, gördüm. Onlar da wheelchair'deydi, yani tekerlekli sandalyede ve çok mutlulardı. Gülüyorlardı. Herkesle konuşuyordu. Ben de bayağı ilgilendim. Sonradan öğrendim. Bunlar ya birkaç sene önce kaza geçirmişler ama çok mutluludular. Ben onu gördükten sonra anladım ve düşünmeye başladım. Benim	Nazım: Sure. I had an accident in 1990. I jumped into the sea, my head hit the bottom and my neck broke. I was hospitalised for 10 months after that. I went through rehabilitation at the hospital. Of course, when I was there I couldn't move my arms and legs at all. They began to move and recover slowly. But of course, at the end of the day I was handicapped. When I was in rehabilitation, two people came in. To visit. I looked at them, I saw them. They were also in wheelchair and they were very happy. They were laughing. They were talking to everybody. I was very interested. And I found out later. That they both had had an accident a few years before, but they were very happy. After seeing that, I understood and started thinking. My life could be better. Look, they

		hayatım daha iyi olabilir. Bak bunlar gülüyorlar. Yavaş yavaş onlardan daha fazla şeyler öğrendim. Çalışıyorlardı. Aileleri vardı, geziyorlardı. Benim için çok iyiydi bunu görmek. Ondan sonra işte öğrendim ki bunlar AQA'da çalışıyorlar.	are laughing. Gradually I learned more and more from them. They were working. They had families, they were traveling. It was very good for me to see that. Then I found out that they were working at AQA.
00:05:25	00:05:38	Tolga: Peki, ondan sonra bu arkadaşlarla kontak kurdun ve onlar seni AQA ile tanıştırdı. Neler yaşadın burada? Nasıl hizmetler aldın? Hangi servisleri aldın?	Tolga: Well, after that you contacted these friends and they introduced you to AQA. What did you experience there? What kind of services did you receive? Which services did you get?
00:05:41	00:06:37	Nazım: Tolga dediğim gibi 10 ay Rehabilitation'daydım. Bunlar her hafta geliyorlardı. Hastalarla, öyle kaza geçirenlere konuşmak ve moral vermek için. Sonra onlara, hayatlarının nasıl olduğunu sorabiliyordum. Anlattılar. Spor oynayabilirsin, gezebilirsin, iş yapabilirsin, ailen olabilir. Her şeyi anlattılar. Bayağı mutlu olmaya başladım ondan sonra. Her hafta onlarla konuşmaya başlayınca daha fazla öğreniyordum. Böyle hayatın iyi olacağını görüyordum. Çok iyiydi. Mind Washing olarak bana çok yardım etti. Ondan sonra bana "İstersen iş bulabilirsin. Okula dönebilirsin." dediler. Çok iyi oldu benim için.	Nazım: Tolga, as I said, I was in rehabilitation for 10 months. They were coming every week. To talk to the sick, to talk to those who had such accidents and to cheer them up. Then I could ask them how their life was. They told me about it. They told me that I could play sports, I could travel, I could work, I could have a family. They told me everything. I became very happy after that. The more I talked to them every week, the more I learned. I could see that this way of life could be good. It was very good. They helped me a lot in terms of mind washing. Then he told me, "You can get a job if you want. You can go back to school." It was very good for me.
00:06:38	00:06:58	Tolga: Evet, ondan sonra sanırım AQA'da bir Volunteer olarak bir zaman geçirdin, değil mi? Çünkü çok hoşlandığın bir yer oldu senin için. Rehabilitation'dan sonra bir gönüllü olarak orada çalışmak istedin ve bu şekilde esas sen ofis ortamında çalışmaya başladın değil mi?	Tolga: Yes, after that I think you spent some time as a volunteer at AQA, right? Because you liked being there a lot, right? After rehabilitation you wanted to work there as a volunteer and that's how you started working in the office environment, right?
00:07:00	00:08:09	Nazım: Öyle Tolga yani Allah'a şükür ben Rehabilitation'dan sonra bayağı iyileştim. Yine Wheelchair kullanıyordum ama kendime bakabiliyordum. Rehabilitation'dan çıktıktan sonra onlarla konuşmaya başladım. Dedim bak ben okulu sevmiyorum ama kendimi denemek için kurs bulmak istiyorum. Sonra onlar bana uygun bir kurs buldular University'de. Çok iyi bir şeydi. Yani okulu hiç sevmiyordum. Üç buçuk sene gittim okula. Arkadaşlarım, annem, babam hep şaşkırdılar.	Nazım: Yes Tolga. Thank God, I recovered a lot after rehabilitation. I was still using a wheelchair but I could take care of myself. After leaving rehabilitation, I started talking to them. I told them I didn't like school but I wanted to find a course to challenge myself. Then they found a suitable course for me at the university. That was very nice. I mean, I didn't like school at all. But I went to there for three and a half years. My friends, my mom and my dad were all very surprised.

		Okulu sevmeyen çocuk okula gidiyor diye. Çok şey öğrendim. Computer programı olarak diploma aldım. Ondan sonra yine boş zamanımda onları yine aradım. Dedim "bak boş zamanım var. Size yardımcı olabilir miyim?" Onlar da "tabii" dediler. Sonra başladım. Volunteer konularını yapmak için computer'lar var, yardım ettiğim programlar var. Sonra gazeteleri var. Yazı yazmaya başladım gazete için. Orada başladı.	Because the child who did not like school was going to school. I learned a lot. I got a computer programing diploma. Later on, I called them again when I was available. I told them I was available. I asked them if I could help them. And they said "Sure". Then I started. There were computers to do some volunteering work, there were programs that I could help with. Then they had newspapers. I started writing articles for the newspaper. It started there.
00:08:11	00:08:28	Tolga: Ve burada çalışmaya Volunteer olarak başladın. Daha sonra full time çalışmaya başladın. Peki şu anda Practice Leader olarak görev yapıyorsun? Nazım, Practice Leader nedir, ne yapar? Buradaki rolünü, görevini anlatabilir misin? Şu an ne yapıyorsun?	Tolga: You started working there as a volunteer. Then you started working full time. Are you currently working as practice leader? Nazim, what is a practice leader and what do they do? Can you describe your role, your mission there? What are you doing right now?
00:08:30	00:09:04	Nazım: Şimdi practice leader'ı anlatmak biraz zor ama menajer olarak anlatabilirim. Şimdi AQA'da bütün işlerimizle, Peer Support Program, evde Disability Support Program, Leisure programıyla ilgileniyorum. Şimdi bizim işçilerimiz var, onları alıştırmaya uğraşıyorum. Nasıl çalışılır, nasıl bilgi verilir? Nasıl professional olunur? Öyle şeylerle. Menajerlik yapıyorum. Evet.	Nazim: It's difficult to describe the position but I can tell that it's a managing position. At AQA I take care of all our work, Peer Support Program, Disability Support Program at Home and Leisure Program. We have workers, I'm trying to help them get used to the position. In terms of how to work, how to give information and how to become a professional. Things like that. I'm a manager there. Yes.
00:09:04	00:09:40	Tolga: Yani benim merak ettiğim, esas sizin buradaki verdiğiniz servisler. Mesela Peer Support dedin, mesela Personal Development, Coaching, Wheelchair Skills gibi veya Care and assist to People at Home or Community Networks. Birçok servisler var. Özellikle ben bu Peer Services, Peer Support konusunu merak ediyorum. Çünkü bire bir çalışıyorsun galiba. Daha doğrusu bire bir servis veriyorsun karşıdaki arkadaşına değil mi?	Tolga: So what I'm curious about is the services you provide there. For example you mentioned Peer Support, such as Personal Development, Coaching, Wheelchair Skills or Care and Assist to People at Home or Community Networks. There are many services. I am especially curious about Peer Services and Peer Support. Because I guess you work one-on-one. More precisely, you give one-on-one service right?
00:09:42	00:11:12	Nazım: Evet, Peer Support ya da Peer Courage'ı öğretmen gibi anlatabilirim. Hastaneye gidince ya da hastaneden Rehabilitation'dan çıktıktan sonra doktora gidiyorsun. Social Worker ile iş yapıyorsun. Öğretmenlerin, doktorların, onların hepsi başka bilgi gösteriyorlar.	Nazim: Yes, I can tell that Peer Support or Peer Courage is like a teacher. When you go to the hospital or after you come out of rehabilitation, you go to the doctor. You're working with the Social Worker. Teachers, doctors, they all have different knowledge to teach.

		<p>Peer Support'ta özürlü, mesela Quadraplegic ya da Paraplegic kişiyle konuşuluyor. Diyelim ki bunlar yeni eve çıktılar, biz onları ayarlıyoruz. On sene ya da yirmi sene Rehabilitation'ını yapanlarla bir araya getiriyoruz. Öyle öğreniyorlar. Soru sorabiliyorlar. Sen nasıl iş buldun, nasıl çocukların oldu? Nasıl İngiltere'ye , Amerika'ya, Avrupa'ya gittin. Onlar hepsini teker teker anlatıyor. Hazırlıyoruz. O korkuyu bitiriyoruz. Korkmuyorlar. Doktor ya da Real Estate Agent ya da Travel Agent anlatmış olsa farklı olur. Ama biz onlara "biz aynısını yaşadık" diyoruz.</p>	<p>In Peer Support you talk to a person with a disability, for example a Quadraplegic or Paraplegic. Let's say they move to a new house - we will arrange for them. We bring together people who have been doing rehabilitation for ten or twenty years. That is how they learn. They can ask questions. Like how they got a job, how they had children. How they went to the UK, the USA, Europe, etc. They explain it one by one. We help them get ready. We put an end to that fear. They stop being afraid. It would be different if a doctor or a real estate agent or a travel agent told them. But we tell them that we had experienced the same.</p>
00:11:13	00:12:42	<p>Tolga: O zaman şöyle bir şey söyleyebilir miyim? Bir arkadaş gibi, bir dost gibi beraber zaman geçiriyorsun ve çünkü ikinizin de paylaşımları benzer. Yaşadıklarınız kaza ve saire tarzı şeyler benzer ve engeliniz de benzer olduğu için aynı sıkıntıları ya da aynı hayat zevkini, aynı hayatı daha iyi yaşayabilecek neler yapılabilir? Beraber paylaştığınız için bir karşılıklı bir etkileşim var. Sen ona destek oluyorsun, beraber arkadaş oluyorsunuz gibi söyleyebiliriz. Çünkü sen de zaten bunu yaşamışsın Rehabilitation sırasında. Şu anda sen o görevi veriyorsun anladığım kadarıyla. Mesela bir aynı kazayı geçirmiş, aynı şekilde bir durumda olan bir kişi için araba kullanmak. Değil mi? Nasıl araba kullanabilir? Engelli bir birey. Fakat sen biliyorsun ve böyle bir kişi olduğu zaman ona bire bir olarak gösterebilirsin, öğretebilirsin. Ya da dediğin gibi işte o kişi tek başına tatile çıkmak istiyor. Hangi ortamlara girecek, hangi yeri nerelerden kontak kuracak ve saire. Sen hepsini bildiğin için bu zamana kadar profesyonel bir destek veriyorsun. Bu gerçekten çok güzel. Bir araba hikayen vardı, hatırlıyor musun? Onu anlatabilir misin? Nasıl araba kullanabileceğini anlatıyordun hiç bilmeyen birisine?</p>	<p>Tolga: Then can I say something like this? You spend time together like a friend because you both share similar things. Since your experiences, struggles and disabilities are similar, such as accidents and so on, you can share things that can be done to enjoy life, right? There is a mutual interaction because you share it together. We can say that you support them and you become friends. Because you've already been through this during rehabilitation. I guess that's your position right now. For example, driving is an issue for a person who has been in the same accident, who is in the same situation. Isn't it? How can they drive? A person with a disability. But you know about these and you can show them one on one, you can teach them. Or like you said, let's say they want to go on vacation by themselves. Which environments to enter, which places to contact and which channels to use, etc. You have been providing professional support all this time because you know all about it. It's really nice. You had a car story, remember? Can you tell me about it? You were talking to someone who didn't know how to drive a car.</p>

00:12:45	00:13:29	<p>Nazım: Çok iyi anlatın Tolga, öyle arkadaş olmuş oluyorsun bu kişilerle. Çünkü bir iki defa görüşmüyorsun. Devamlı, aylarca, senelerce konuşuyorsun arada sırada. Kaza geçirdikten sonra bilmiyorsun ki araba kullanabilirsin. Söyleyenler var ama görmek farklı. Sonra biz kendi arabamızı gösteriyoruz. Hangi modification' u yaptık yaptık, ne değiştirdik arabalarımızı kullanmak için. Onlar gördükten sonra gözleri açılıyor. Bayağı heyecan yaşıyorlar. Diyorlar "Tamam, taksi ile her tarafa gitmeye lüzum yok. Kendim gidebilirim, istediğim arabayı kullanabilirim." Onu gördükten sonra çok çok iyi oluyor yani.</p>	<p>Nazım: Well described, Tolga. That's how you become friends with these people. Because you don't see them once or twice. You talk to them all the time, for months, for years. After an accident you don't know that you can actually drive. There are those who talk about it, but seeing is different. Then we show our car. What modification we got made, what we have changed to use our cars. After they see it, their eyes open. They get very excited. They say, "Okay, there is no need to go everywhere by taxi. I can drive myself, I can drive the car I want." So seeing it helps.</p>
00:13:29	00:14:08	<p>Tolga: Evet, evet aynı şey. Doğru. Aynı şekilde gerçekten mesela ben bile şu anda böyle bir yardım alsam, böyle hiç bilmediğim bir konuda gerçekten esas bilen birisinden bilgi almak gerçekten harika. Bir de Living Well projeleriniz var ki sen de bunların başındasın. Practice Leader olarak bunları koordine ediyorsun. Kendi takımların var. Bizim de biliyorsun Speak My Language projesi olarak kendi mottolarımızdan biri olan Living Well with Disability var.. Bu projeleri çok merak ettim. Birkaç tane örnek verebilir misin?</p>	<p>Tolga: Yes. That's right. In the same way, when I think about it, it's really great to get information from someone who really knows something that I don't know about at all. And then there is your Living Well project and you are the head of it. As practice leader, you coordinate them. You have your own teams. As Speak My Language project, we have Living Well with Disability as one of our mottoes. I am very curious about these projects. Can you give us some examples?</p>
00:14:10	00:17:00	<p>Nazım: Tamam Tolga. Living Well Project şunun için kurulmuş: Rehabilitation'dan çıktıktan sonra bazı kişiler eve gidiyorlar. Korkuyorlar denemek için. Tamam, çalışabileceklerini biliyorlar. Araba kullanabileceklerini biliyorlar, ama heyecanları yok. Biz o heyecanı veriyoruz. Onlar hayatta ne isterse onu araştırıyoruz. Research yapıyoruz, öyle beraber çalışıyoruz. Peer Courage dedik ya daha önce ya da Peer Support. Bizde belki yüz kişi var öyle tam bağlantı kurulabilecek. Erkekler çalışabilirler. Yaşlı, genç, araba seven hepsi bizim bounty işimizde çalışabilir. Şimdi Living Well Project şu: bazı kişiler Wheelchair'lerini iyi kullanamıyorlar ya da korkuyorlar. Dışarıya fazla gidemiyorlar ya da yurt dışına çıkmak istiyorlar.</p>	<p>Nazım: Sure, Tolga. The Living Well Project was set up for this: After leaving rehabilitation, some people go back home. They are afraid to try. They know they can work. They know they can drive, but they lack enthusiasm. We give that excitement. We explore whatever they want in life. We do research, that's how we work together. We have already mentioned Peer Courage or Peer Support. We have around a hundred people who can connect. Men can work. Old, young, car lovers can all work in our bounty business. The Living Well Project is: Some people cannot use their wheelchair well or they are afraid of it. They cannot go out much or they want to go abroad. They want to learn. How do you get on an</p>

		<p>Öğrenmek istiyorlar. Uçağa nasıl binilir, binilir mi? Hani onu da bilmiyorlar. Biz guiding ile onlara destek oluyoruz. Sıfırdan yapana kadar. Bazı kişiler korkuyorlar. Gitsem şimdi hotelde kalamam. Otelde yataklar değişik kullanılabilir miyiz? İki hafta sonra bir program yapacağız Living Well Programı için 10 kişi beraber otele gideceğiz 4 gece. Hayatta ne varsa beraber yapacağız. Şimdi bunlar yeni çıktılar Rehabilitation'dan. Yatağa nasıl çıkılır? Çamaşırlar nasıl giyilir? Banyo nasıl yapılır? Kendine bakmak için, başkalarına güvenmeye lüzum yok. Onlara öğretmek için. Bazı kişiler eve gidiyorlar. Herkese güveniyorlar. Şimdi biz onlara öğretiyoruz. Kendin yapabilirsin. Ne istersen yapabilirsin. Tatile git, araba kullan, iş bul, okula git. Biz onlara el tutuyoruz gibi olmuş oluyor. 5 gün onlarla öyle yapacağız. Shop'lara gitme, motivation vermek için. Herkes biliyor shoplara gidebilirsin. Onu biliyorlar ama korkuyorlar yalnız gitmeye. Biz onlarla beraber gittikten sonra. Mind washing geliyor. Sonra desteğe lüzum yok onlara ileride. Hayatı nasıl yaşayacaklarını öğretiyor. Living Well programı bu.</p>	<p>airplane, and if you get on an airplane. They don't know that either. We support them by guiding. Until you make it from scratch. Some people are afraid. They think they can't stay in a hotel. Wondering if there are different beds at hotels. For example we will do a program for the Living Well Program in two weeks and 10 of us will go to a hotel together for 4 nights. We will do everything together. They've just come out of rehabilitation. How to get to bed? How to wear the laundry? How to take a bath? To take care of yourself, you don't need to rely on others. We are here to teach them. Some people are going home. They rely on everyone. We are teaching them. You can do it yourself. You can do whatever you want. You can go on a vacation, drive, get a job or go to school. It's like we are holding hands with them. That's what we'll do with them for 5 days. Going to the shops, giving motivation. Everyone knows that they can go to the shops. They know that but they are afraid of going alone. After we go with them mind washing kicks in. Then they won't be needing the support in the future. It teaches them how to live life. This is what the Living Well program is about.</p>
00:17:01	00:17:41	<p>Tolga: Gerçekten harika. Tam anlamıyla motive ediyorsun, güven veriyorsun ve hayatı doya doya yaşamaları için tekrar bir sayfa açabilmek için bir fırsat veriyorsunuz. Gerçekten bu çok güzel bir şey. Nazım AQA'da katılımcı ve erişilebilirlik adına başka nasıl hizmetler var? Herkes size ulaşabilir mi? Her isteyene, herkese kapınız açık mı yani? Belli bir sigortan mı olması lazım? Ya da Tamamen fully equipped mi olmamız lazım? Herkes size gelebilir mi? Nasıl? Bilgi verir misin?</p>	<p>Tolga: That's really great. You literally motivate, reassure and give them an opportunity to live their life to the fullest. It's really nice. Nazım, what other services for inclusion and accessibility are there at AQA? Can anyone reach you? So you're open to anyone and everyone? Do you have to have a certain insurance? Or do we need to be fully equipped? Can everyone knock on your door? How? Can you give me some information?</p>
00:17:43	00:18:46	<p>Nazım: O mühim değil Tolga. Çünkü bizim yaptığımız iş çok önemli. Hani bazı company'ler diyorlar "Senin insurance'ın yoksa paran yoksa biz yardım edemeyiz."</p>	<p>Nazım: That's not important Tolga. Because what we do is very important. You know how some companies say, "If you don't have insurance, if you don't have money,</p>

		Biz öyle değiliz. Şimdi çok insanın TIC Insurance'ı var. Kaza geçiriyorlar ya da işte Work Over oluyor. Ya da şimdi NDIS herkes duymuştur, NDIS. Özürün neyse Insurance'ın yoksa hükümet yardım ediyor sana. Öyle para veriyorlar hayatını geliştirmen için, kendine bakman için. İnsanların NDIS'i varsa ve Work Over'ı varsa TIC Insurance'ı varsa biz bu şekilde para alıyoruz ama o yoksa da kimseye hayır demeyiz. Bazıları 65 yaşından sonra Insurance alamıyor. Onlara, herkese biz yardımcı oluyoruz. Physical Disability olduktan sonra herkese yardım ediyoruz.	we can't help you." We are not like that. A lot of people have TIC Insurance now. They have accidents or Work Over happens at work. Or probably everyone has heard of NDIS by now. Whatever your disability, if you don't have an insurance, the government helps you. They give you money to improve your life, to take care of yourself. If people have NDIS and Work Over and TIC Insurance, that's how we get paid, but if they don't have any of that, we don't say "No" to anyone. Some cannot get Insurance after the age of 65. We help them, we help everyone. We help everyone with physical disability.
00:18:48	00:19:22	Tolga: Nazım bu söylediklerin gerçekten çok önemli. Vurguluyorum ve altını çiziyorum: herkese kapınız açık. Bu gerçekten çok önemli. İnşallah bizi dinleyen Türk Avustralyalılar ilgili konularda seninle kontak kuracaklar. Nazım biliyorsun Speak My Language programı Avustralya'nın her yerinden dinleyicilere ulaşıyor. Bu bağlamda buradan dinleyicilerimize önerin nedir? Nereden sana ulaşabilirler? Sana nasıl ulaşabilirler?	Tolga: Nazım, what you said is really important. I emphasise and underline: everyone is welcomed. This is really important. Hopefully the Turkish Australians who are listening to us will contact you on relevant issues. Nazım, as you know Speak My Language program reaches listeners all over Australia. In this context, what are your suggestions to our listeners? Where can they reach you? How can they reach you?
00:19:23	00:20:03	Nazım: Şimdi biz Melbourne'dayız. Tolga numarayı vereyim. Bize 03 94 89 07 77 numarasından ya da Aqavic.org.au adresinden ulaşabilirler ya da LinkedIn'de beni Nazım Erdem Au olarak ararlarsa bulurlar. Google'da da AQA Victoria'yı ararlarsa bulabilirler bizi.	Nazım: Right now we are in Melbourne. Tolga, I'll give you the number. They can reach us on 03 94 89 07 77 or Aqavic.org.au or find me on LinkedIn as Nazım Erdem Au. If they google AQA Victoria, they can find us.
00:20:03	00:20:32	Tolga: Nazım zaten sen sosyal medyada gayet aktifsin. Dediğin gibi Google'da Order of Australia madalyası sahibi ve bizi gururla temsil eden bir kişi olduğun için ve iyi bir paralimpik atlet olduğun için Google'da Nazım Erdem yazdığı zaman herkes Nazım'a ulaşabilir ve AQA'ya ulaşabilir Nazım. Seninle sohbet etmek gerçekten çok büyük bir mutluluk oldu. Çok teşekkür ediyorum geldiğin için.	Tolga: Nazım, you are already very active on social media. Since you are an Order of Australia medalist and you are a person who represents us proudly and you are a good Paralympic athlete, when you type Nazım Erdem on Google, anyone can reach Nazım and anyone can reach AQA. It was a real pleasure to chat with you. Thank you so much for coming.
00:20:32	00:20:33	Nazım: Çok sağol Tolga.	Nazım: Thank you very much, Tolga.
00:20:35	00:21:49	Tolga: Bugün bize ayrılan zamanın sonuna geldik. Nazım'a bize konuk	Tolga: Today we have come to the end of our allotted time. We would

	<p>olduğu ve Practice Leader olarak görev yaptığı Australian Quadraplegic Association'daki hizmetlerden bahsettiği için çok teşekkür ediyoruz. Kaydımızdan memnun kaldıysanız lütfen daha fazlasını bulabileceğiniz web sitemiz speakmylanguage.com.au'yu ziyaret edebilir ve lütfen başkalarına da Speak My Language programından bahsedebilirsiniz. Ayrıca bizi, Facebook, Twitter, Instagram veya LinkedIn'den de arayabilir arayabilir ve bu programı Avustralya genelinde ve belki de dünya çapında konuşmaya devam etmemize yardımcı olabilirsiniz. Multicultural Communities Council of South Australia Speak My Language Programını South Australia'da sunmakla gurur duyuyor. Department of Social Services tarafından finanse edilen Speak My Language Programı, Avustralya'daki tm etnik and multicultural communities councils ve multicultural councils'ler arasında bir ortaklık aracılığı ile Avustralya'da hizmet vermektedir. Ulusal yayın ortaklarımız SBS ve NEMBC'dir.</p>	<p>like to thank Nazim for being our guest and talking about the services at the Australian Quadraplegic Association where he is Practice Leader. If you are satisfied with our registration please visit our website speakmylanguage.com.au where you can find out more and please tell others about the Speak My Language program. You can also connect with us on Facebook, Twitter, Instagram or LinkedIn and help us continue to talk about this program across Australia and perhaps around the world. The Multicultural Communities Council of South Australia is proud to deliver the Speak My Language Program in South Australia. The Speak My Language Program, funded by the Department of Social Services, operates in Australia through a partnership between all ethnic and multicultural communities councils and multicultural councils in Australia. Our national broadcast partners are SBS and NEMBC.</p>
--	---	---